

200702458/1.

Datum uitspraak: 26 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/2383 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 8 maart 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 juni 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om verlenging van de geldigheidsduur van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd buiten behandeling gesteld.

Bij besluit van 9 januari 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 maart 2007, verzonden op 12 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 17 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

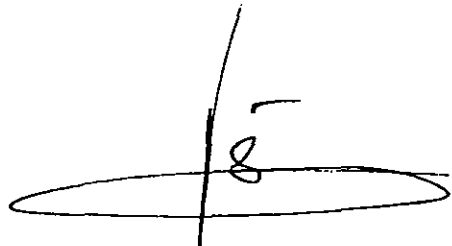
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 juni 2007

282-490.

Verzonden: **26 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/2383

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Turkse nationaliteit,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. R. van Asperen, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,

voorheen de Minister van Justitie, daarvoor de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie-en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. A. Flos, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 2 juni 1998 is namens eiseres een aanvraag ingediend om een machtiging tot voorlopig verblijf voor 'verblijf bij echtgenoot'. Verweerder heeft eiseres op 13 januari 1999 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier onder genoemde beperking, met ingang van 13 januari 1999 en geldig tot 15 december 1999. Laatstelijk is de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning verlengd tot 8 april 2005. Op 1 maart 2005 heeft eiseres een aanvraag tot verlenging van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 29 juni 2005 deze aanvraag buiten behandeling gesteld.

1.2. Eiseres heeft daartegen op 14 juli 2005, voorzien van gronden bij brieven van 19 juli 2005 en 27 juli 2005, bezwaar gemaakt. Bij verzoekschrift van 14 juli 2006 heeft eiseres de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het bezwaar is beslist.

1.3. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, van 7 november 2005 (Awb 05/32023) heeft de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen.

1.4. Bij beschikking van 9 januari 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. Tegen voornoemde beschikking heeft eiseres bij brief van 11 januari 2006, voorzien van gronden bij brief van 8 februari 2006, beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.5. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres toegezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.6. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 28 februari 2007. Eiseres heeft zich aldaar laten vertegenwoordigen door haar echtgenoot bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Verweerder heeft de beschikking op bezwaar van 9 januari 2006 als volgt gemotiveerd. In de beschikking op bezwaar heeft verweerder overwogen dat eiseres voor het in behandeling nemen van onderhavige aanvraag de verschuldigde leges niet binnen de gestelde termijn heeft betaald en ook tot op heden niet heeft voldaan. Aan eiseres is op 26 april 2005 een acceptgiro gestuurd met het verzoek binnen vier weken de verschuldigde leges te voldoen. Bij brief van 24 mei 2005 is haar nog twee weken gegund om het gebrek te herstellen en de verschuldigde leges alsnog te voldoen. De desbetreffende stukken zijn in de procedure inzake het verzoek om een voorlopige voorziening overgelegd. Niet valt in te zien dat eiseres wel de brief van 27 april 2005 heeft ontvangen, doch niet de brieven met betrekking tot het betalen van de leges. De door de gemachtigde van eiseres geponeerde stellingen zijn op geen enkele wijze onderbouwd en kunnen derhalve niet worden betrokken bij de besluitvorming. Gelet op het vorenstaande is de onderhavige aanvraag op goede gronden niet in behandeling genomen.

2.2. Eiseres stelt zich op het standpunt dat zij volhoudt en bestrijdt in kennis te zijn gesteld van de legesverplichting. Zij meent dat die betwisting enkel kan worden onderbouwd door de ontvangst van de betreffende brieven te ontkennen. Dat die brieven zich wel in het dossier van verweerder bevinden en dat zich in het dossier een overzicht van KPMG bevindt doet aan de ontkenning niet af. Eiseres meent dat onder de geschetste omstandigheden verweerder haar aanvraag om verlenging ten onrechte buiten behandeling heeft gesteld. Voorts stelt eiseres dat verweerder, gezien tegen de achtergrond van de internationale regelgeving, geen oordeel heeft gegeven over de toelaatbaarheid van de legesverplichting. Tot slot meent eiseres dat verweerder haar over het bezwaar had moeten horen.

Beoordeling van het beroep

2.3. In artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is bepaald dat indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de vraag of indien de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking, het bestuursorgaan kan besluiten de aanvraag niet te behandelen, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad binnen een door het bestuursorgaan gestelde termijn de aanvraag aan te vullen. Ingevolge het vierde lid wordt een besluit om de aanvraag niet te behandelen aan de aanvrager bekendgemaakt binnen vier weken nadat de aanvraag is ingevuld of nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

2.4. Ingevolge artikel 24, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), gelezen in verbinding met de artikelen 3.34 en 3.34a van het Voorschrift Vreemdelingen, is de vreemdeling volgens door verweerder te geven regels, leges verschuldigd ter zake van de afdoening van een aanvraag. Daarbij kan verweerder tevens bepalen dat de vreemdeling voor de afgifte van een document waaruit het rechtmatig verblijf blijkt leges verschuldigd is. Als betaling achterwege blijft, wordt de aanvraag niet in behandeling genomen dan wel het document niet afgegeven.

2.5. Ingevolge hoofdstuk B1/4.1.2.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) krijgt de vreemdeling de gelegenheid om binnen vier weken het verschuldigde legesbedrag te voldoen. Indien na ommekomst van deze periode de leges niet zijn betaald, wordt een aanmaning om binnen twee weken alsnog te betalen, toegezonden.

2.6. In geschil is of verweerder de aanvraag van eiseres wegens het niet voldoen van de verschuldigde leges op goede gronden buiten behandeling heeft gesteld.

2.7. Tussen partijen is niet in geschil dat eiseres de verschuldigde leges als bedoeld in artikel 24, tweede lid, Vw 2000 niet heeft betaald. Onder de gedingstukken bevindt zich een brief van KPMG van 26 april 2005, waarop vermeld het laatst bekende adres van eiseres. In deze brief wordt eiseres verzocht om de verschuldigde leges te voldoen binnen vier weken na dagtekening van deze brief. Voorts is in die brief aangegeven dat, indien de betaling van leges achterwege blijft, de aanvraag niet in behandeling wordt genomen. Onder de gedingstukken bevindt zich voorts een uitdraai van KPMG van 21 september 2005 waarop staat vermeld "Datum laatste aanmaning 24-05-05". Nadat verweerder was gebleken dat eiseres de verschuldigde leges niet binnen de hiervoor genoemde termijn heeft voldaan, is volgens verweerder bij brief van 24 mei 2005 hieromtrent gerappelleerd in die zin dat eiseres nog een termijn van twee weken is gegund om de verschuldigde leges alsnog te voldoen. Deze termijn is op 7 juni 2005 verstreken, terwijl betaling van de leges door eiseres niet heeft plaatsgevonden. Eiseres heeft aangevoerd dat zij de brief van KPMG van 26 april 2005 en de rappelbrief van 24 mei 2005 niet heeft ontvangen. Verweerder heeft, ook ter zitting, gemotiveerd gesteld dat bedoelde brieven wel aan het adres van eiseres zijn gezonden. Dienaangaande overweegt de rechtbank als volgt.

Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) dient, ingeval van niet aangetekende verzending van brieven, verweerder aannemelijk te maken dat de desbetreffende brieven zijn verzonden. De rechtbank kan uit de brief van KPMG van 26 april 2005 niet opmaken dat deze aangetekend is verzonden. In de aanhef van voormelde brief is wel het op dat moment laatstelijk bekende adres van eiseres vermeld. Ook uit de aanmaningsbrief van 24 mei 2005 kan niet worden opgemaakt of deze aangetekend naar eiseres is verzonden. Wel staat in die brief eveneens het op dat moment bekend zijnde adres van eiseres vermeld. Nu niet is gebleken van problemen bij de verwerking en verzending in de desbetreffende periode, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank voldoende aannemelijk gemaakt dat de brieven naar eiseres zijn verzonden.

Nu verweerder de verzending van de desbetreffende brieven aannemelijk heeft gemaakt, ligt het op de weg van eiseres om de ontvangst ervan op een niet ongeloofwaardige wijze te ontkennen. Eerst dan is het aan verweerder om de ontvangst van die brieven aannemelijk te maken. Eiseres heeft aangevoerd dat zij de brieven van 24 mei 2005 en 26 april 2005 niet heeft ontvangen. De rechtbank overweegt dat deze enkele blote ontkenning niet kan worden aangemerkt als een niet ongeloofwaardige ontkenning van de ontvangst van eerdergenoemde

brieven. Hetgeen ter zitting nog door de gemachtigde van eiseres naar voren is gebracht kan hier niet aan afdoen. Het moet er naar het oordeel van de rechtbank derhalve voor worden gehouden dat eiseres meergenoemde brieven heeft ontvangen.

2.8. Voorts heeft eiseres in beroep aangevoerd dat verweerder in de bestreden beschikking, gezien tegen de achtergrond van internationale regelgeving, zich niet heeft uitgelaten over de toelaatbaarheid van de legesverplichting. Nu eiseres deze stelling niet tijdig nader heeft onderbouwd, ziet de rechtbank geen aanleiding voor het oordeel dat de bestreden beschikking om die reden geen stand zou kunnen houden. De eerst ter zitting door de gemachtigde van eiseres gegeven onderbouwing, wat daar verder overigens van zij, acht de rechtbank tardief.

2.9. Met betrekking tot de grief van eiseres dat zij gehoord had moeten worden op bezwaar overweegt de rechtbank het volgende. Het horen vormt een belangrijk onderdeel van de bezwaarschriftprocedure en daarvan kan slechts moet toepassing van artikel 7:3 van de Awb worden afgezien, indien naar objectieve maatstaven gezien, op voorhand redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit. Hetgeen eiseres naar voren heeft gebracht rechtvaardigde, naar het oordeel van de rechtbank, echter de conclusie van verweerder dat reeds aanstonds buiten twijfel was dat haar bezwaarschrift ongegrond was. Verweerder heeft dan ook van het horen mogen afzien.

2.10. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag op goede gronden buiten behandeling gesteld.

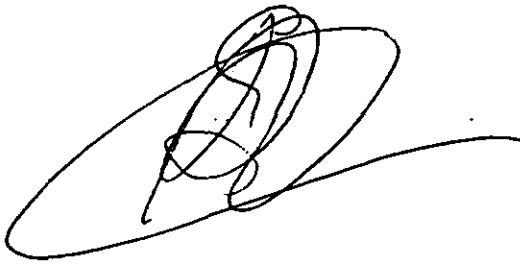
2.11. Het beroep is derhalve ongegrond.

2.12. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. S. Stenfert Kroese, rechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruiter als griffier op 8 maart 2007.

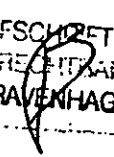

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

12 MRT 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Groningen
Praediniussingel 1
9711 AA Groningen
T (050) 589 25 79
F (050) 360 16 23
info.groningen@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr R. van Asperen
mr M. Schuring*
mr K.B. Spoelstra
mr B. van Dijk
mr I.M. Zuidhoek
mr M.R.M. Schaap

Roden
Mensingheweg 1
Postbus 330
9300 AH Roden
T (050) 501 50 80
F (050) 501 50 45
info.roden@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr S.G. Rissik
mr S. El Hami
mr mr S.M. Faber
mr L. Sandberg

Derdenrekening
ABN-AMRO
60.59.22.470
t.n.v.
Stichting Beheer
Derdengelden
Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 6 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per fax ontv: 4-4-07

Per telefax: (070) 365 13 80
en per aangetekende post

Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

Groningen, 5 april 2007

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Inzake: / Staat
Uw ref:
Onze ref: RVA/ivd/520306876/

Email: ron.vanasperen@tiebout.nl
Doorkiesnr. secr.: (050) 3663736

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij teken ik, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd, namens mevrouw ^{wonende} ^{aan} hoger beroep aan tegen bijgaande uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 8 maart 2007, verzonden 12 maart 2007.

Verzocht wordt allereerst alle feiten, weren en stellingen, zoals naar voren gebracht in eerdere instanties, hier als ingelast en herhaald te beschouwen, alsmede om het griffierecht in mijn rekening-courant te boeken.

Grief I:

De bestreden beslissing alsmede de bestreden uitspraak komen in strijd met artikel 6, lid 1, EVRM, nu bij het vaststellen van de burgerlijke rechten en verplichtingen onderscheid wordt gemaakt in strijd met artikel 14 van het EVRM en/of andere artikelen van het EVRM, alsmede het 12^e Protocol bij het EVRM.

Toelichting:

In dit geval stelt de overheid dat niet aangetekende brieven zijn verzonden naar betrokkene met termijnen die relevant zijn voor het in behandeling nemen van een aanvraag verlenging verblijfsvergunning. Betrokkene heeft ontkend deze brieven te hebben ontvangen, maar is uiteraard niet in staat om dat te bewijzen dan wel de ontvangst ervan op een niet ongeloofwaardige wijze te ontkennen.

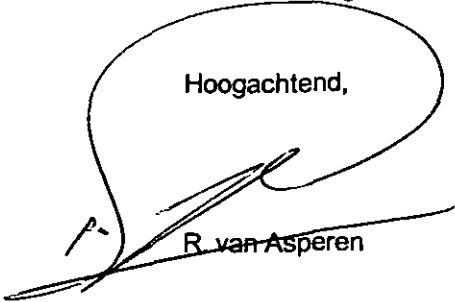
De stelling is nu dat de door de Afdeling gevormde rechtspraak discriminerend is naar status, nu de overheid geacht wordt verzending aannemelijk te maken door te stellen dat het zo is en de burger als ontvanger niet in staat is het niet ontvangen van de brieven aannemelijk te maken.

Ten onrechte overweegt de rechtbank dan ook dat verweerder de verzending van de desbetreffende brieven aannemelijk heeft gemaakt, nu niet meer gesteld wordt dan dat deze zijn verzonden, maar de verzending blijkt nergens uit. Nu de rechtbank meent dat verzending aannemelijk is gemaakt, verkeert betrokkene in de onmogelijke positie om de ontvangst op een niet ongeloofwaardige wijze te ontkennen. Zij kan niet meer dan dat stellen. Daarin ligt nu de verboden discriminatie omdat wanneer de burger stelt een brief te hebben verzonden (aan het juiste adres) niet geloofd wordt en de overheid dan niet in de positie komt te verkeren de ontvangst ervan geloofwaardig te ontkennen.

Ik kom dan ook tot de conclusie dat de rechtspraak van de Raad van State in strijd is met artikel 6 en 14 EVRM, alsmede het 12^e Protocol bij het EVRM.

Het is daarom dat u wordt verzocht de bestreden uitspraak alsmede de bestreden beslissing te vernietigen, met veroordeling van de Staat in de kosten van alle procedures en tot teruggave van alle betaalde griffierechten, alsmede alle schade voortvloeiend uit de bestreden beslissing.

Hoogachtend,

R. van Asperen

Bijlage:

- kopie uitspraak, 6 pag.